

тѣхъ кровь, кола-то е вѣнка-та чрна; отъ гѣза на коланаго излаза една кровь като смола, бонеша и разваина, отъ кожа-то са изображава мела-та болѣсть на Иппократа. Казва той мѣдрый старецъ, какъ, «Врзвь-та що излаза отъ ѹтѣ-тѣ е лоша, Афор. » 146. И какъ ако кровообливаніе-то става безъ трескъ, е добро, «ако ли е съ трескъ, е лошо; за това прилчатъ на болны-ты » ѹтѣдители-ти лѣкарства, и стиптически вѣлки. » Афор. 355.

Таа болѣсть са изцѣлава съ кровоусканіе-то и съ стѹдены-ты лѣкарства, съ дигитале-то 1091, съ копрнеж-тѣ 1128, съ лѣдъ и съ снѣгъ, съ ретаніж-та и съ анкере Галерова 898, и съ дѣтѣ-тѣ.

Замѣчаніе. Ако болны-тѣ има и кашлицъ, да не опредѣли стѹдены вѣтрѣшно, зашто-то авіе са изображава перипневмоніа-та и чехотка-та, дохажда и смърть-та; какъ-то единъ докторъ лѣдъ и снѣгъ безраздно опредѣли на нѣкон дѣвойкы и гы проводи по-скоро на оный свѣтъ.

§. 15.	{	Еморагін вѣтрѣшни,	Бл.
		<i>Aimorrhagiae E'sotériques,</i>	Гр.
		Еморагіе нитѣре,	Ит.
		Басѹрх кані,	ТѢр.

Нарычатъ Еморагін части-ти теченія, на кровь-та отъ нѣкожъ страна на чловѣческо-то тѣло. Тѣи проиждатъ отъ пробиваніе-то и прикѣваніе-то на жлы-ты и артерій-ты на лека, на желѹдока на митра-та и на кровотечны-ты създы.

Раздѣлаатъ Еморагін-ти на мощны и на немощны, на остры и хронически, на періодически и чинны, на вѣтрѣшны и вѣнкашны, на общы и частны. Отъ чатены-ты Еморагін, случаватъ припадніа-та, спазми-ти, кашкѣи-ти, и ѹтѣиваніе-то, идроникѣи-ти и голѣми-ти безиліа на тѣло-то. Казва Иппократъ, какъ, «На голѣ » мы-ты Еморагін ако са слѹчи смазмъ или анкингъ е лошъ » знакъ. Афор. 178. И какъ, ако бы да са излѣе много кровь въ » ѹтробѣ-тѣ трѣба да са промѣни на гной. ,, Афор. 296.

На вѣтрѣшны-ты Еморагін болны-тѣ вѣма тисанѣ-тѣ отъ консолидъ (*sûffrutoz*) 860, или ачманѣ-тѣ, стиптическо-то смѣшеніе 717, праха на иппемакѣани-та 821, ретаніж-тѣ, пилулы-ты (хупови-ти) на Флѣціо 875, дрьво-то на Кебекъ (кабана) 1051,